

Priloga „Vrtcu“ in glasilo „Marijinih vrtcev“

Štev. 11. V Ljubljani, dne 1. novembra 1915. XXIII. teč.

Sam na svetu.

Oj, zvonovi, ko zvonili
meni bodete v slovo,
bo li kómu v tihem žalju
orosilo se oko?

Nimam brata ne sestrice,
zlate mame nimam več,
sam po širnem svetu tavam
za odišlimi ihteč...

Kot samotna cvetka v plani,
tiho plakam dan za dnem,
sprejmejo me z mrzlim srcem,
kamor pridem, kamorgrem...

Če predolgo kje prebivam,
pot mi kažejo naprej —
in naprej grem nem in mrzel
po dolini tej.

Oj, zvonovi, ko zvonili
meni bodete v slovo,
pač nobeno orošeno
za menoj ne bo oko.

Zvonim ir.

